

Memento Respiro
Muista hengittää

Leena Sorvali

Leena Sorvali

Memento Respiro
Muista hengittää

Novelleja

Leena Sorvali
Aikaisemmin julkaistut teokset

Eihän sen näin pitänyt mennä

Mediapinta 2011

Minä Bonnie mies Clyde

Oodi elämäni miehille

Books on Demand 2017

Elämä käsissä

Suomi 100/Naisten Ääni

Books on Demand 2017

Rypyistä näkee hymyjen paikan

Totta ja tarinaa ikääntymisestä

Books on Demand 2018

Kun sinä tulit minuun

Ujoja ja rujoja runoja rakkaudesta

Mediapinta 2018

Myötä- ja vastakarvaan

Elämää koirien ja kissojen kanssa

Toinen kirjoittaja ja kuvittaja: Pietu Tulokas

Books on Demand 2018

Leena Sorvali

Memento Respiro

Muista hengittää

Novelleja

Copyright: Leena Sorvali 2019

Kannet: Pietu Tulokas

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-801-777-6

Sisällys

7	Kuolinsiivous
11	Ikiystävä
17	Muista lentää korkealle
23	Kun kaikki kaatui
29	Pomo pelasti
33	Loistava menneisyys
37	Äiti antoi ja otti
41	Lapsi ei ollut tullakseen
45	Muukalainen yössä
49	Unohtumaton äitienpäivä
53	Mummun muusi
61	Uni
65	Love Story Laatokalla

71	Koiran kuolema
79	Ellinoora, Maini ja Saksalan maisteri
83	Toinen elämä
95	Yksinyrittäjä
99	Kesällä kerran
103	Finland is where my heart is
107	Virtuaalirakkautta 1
111	Virtuaalirakkautta 2
115	Virtuaalirakkautta 3
123	VANHAN NAISEN PÄIVÄKIRJA
125	Ikääntymisellä ei ole ikärajaa
129	Oli opeteltava sanomaan ei
131	Periksi ei anneta
136	Unelmilla ei ole Parasta ennen -päivää
138	Vielä riittää virtaa
141	Yksin yhteisessä talossa
143	Rakkaudella minua ymmärrä
146	Täyttä elämää

Kuolinsiivous

”Missä sä oot ollu, kun ei susta ole kuulunu mitään pitkään aikaan”, kysyi Kikka tavoitettuaan viimein Heidin,

”Ihan kotona, mutten ole pitänyt kännyä koko aikaa päällä.”

”Mitä sä oot siellä tehny, ootko ihan jääny sinne homehtumaan?”

”No en, oon tehny kuolinsiivousta.”

”Hertsi, kuulostaa kaamealta.”

”Ei siin kaameaa ole, miltä kuulostaa. Sain päähäni ruvetta saneeraamaan kaappieni sisuksia, kun ne alkaa jo pursuta ulos.”

Muuttaessaan kaksitoista vuotta sitten - miehensä kuoleman jälkeen - kolmekerroksisesta omakotitalosta kerrostalokolmi-oon Heidi joutui luopumaan suurimmasta osasta huonekaluja ja muista tavaroista. Se oli hirveä urakka, niin hirveä, ettei Heidi lopulta pystynyt syömään eikä nukkumaan. Vaatteitakin oli kertynyt niin paljon, että Heidi tuumasi niiden riittävän lopuksi ikää.

Kummallisesti niitä tavaroita ja vaatteita alkoi tulla lisää ja kun Heidi sai ystävältään vielä kassillisen, hän huomasi säilytystilojensa rajallisuuden. Aiemmin Heidi oli vienyt ylimääräisiä hyväntekeväisyysjärjestöjen kirppareille, nyt hän päätti

kokeilla toisenlaista kierrätystä.

Heidin eläkkeen ostovoima oli pienentynyt vuosi vuodelta niin että hän oli joutunut jo köyhyysrajalle. Kuukausieläke riitti juuri ja juuri päivittäiseen elantoon, mutta ei enää mihinkään ylimääräiseen. Taloutta kuristi myös taloyhtiössä tehdyt remontit, ja iso putkiremontti oli vielä tulossa.

Heidi liittyi Facebookissa erilaisten kirpparien jäseneksi. Ensimmäisenä hän myi kalevalaiset korunsa, sellaiset, joita hän oli aniharvoin tai ei ollut koskaan käyttänyt. Myös hänen tyttärilleen teettämänsä kansallispuvut menivät nopeasti kaupaksi. Oman kansallispuvun - johon Heidi ei enää mahtunut - myyntiin meni enemmän aikaa.

Kierrätyksestä tuli Heidille hauska harrastus. Sen parissa hän tutustui erilaisiin ihmisiin ja tavarataivaisiin. Sai uusia ystäviäkin. Aarikka-kirppiksellä Heidi myi kaulakorun ja riipuksen, sekalaiset jo pitkään laatikoissa ja lipastoissa lojuneet korut hän pani myyntiin korukirppikselle sekä vaatteet ja asusteet Ostaa ja myy -kirppikselle. Myytävää oli niin paljon, että prosessista tulisi pitkä, ja mitkä eivät mene kaupaksi, ne Heidi veisi löytöeläinyhdistyksen kirpputorille. Sinne hän vei kultaistensakin tavarat niiden kuoltua. Yhdistys tarvitsee kipeästi rahaa, sillä löytöeläintalo on aina melkein täynnä hylättyjä kissoja ja koiria. On siellä ollut hoidossa pupujussi ja kilpikonakin.

Heidin mielestä kierrätys oli kivaa ja järkevää. Kierrätystä hän oli harrastanut eri tavoin jo iät ja ajat. Omakotitaloaikana hän kompostoi biojätteet ja lannoitti niillä kasvimaansa. Jätteidensä lajittelu sujui häneltä ihan luonnostaan myös kerrostalossa, mutta ei kaikilta asukkailta. Se Heidiä harmitti.

Kimmokkeen kuolinsiivoukseen Heidi sai muistellessaan miehensä vanhempien kuolinpesän selvitystä. Se oli karmeaa, niin karmeaa, ettei Heidi halunnut vastaavaa kokemusta omille

lapsilleen. Miehen sisko soitti ja kehotti tulemaan pikaisesti paikalle ennenkuin veljen vaimo ryövää kaikki.

Heidi oli sanonut miehelleen, ettei toisi pesästä heidän kotiinsa muita kuin sellaisia tavaroita, joilla oli hänelle tunnearvoa. Nyt nekin olivat menossa veljen vaimon tilaamaan pakettiautoon. Olivat vieneet jo monta kuormaa ja vuokranneet varaston niitä varten. Kun Heidi saapui paikalle, käly oli lastaamassa autoon koirankoria, vaikkei heillä ollut koiraa eikä edes aikomusta hankkia sellaista. Sisällä talossa hän lajitteli tavaroita siirrellen eri ryhmiin ja sanoen: tällä ei ole mitään arvoa, tämä me otetaan - välittättä siitä, että sisarukset ja lapsenlapset olivat jo alustavasti sopineet, kuka mitäkin haluaisi.

Heidiä alkoi kuvottaa, oli pakko lähteä ulos kävelemään. Ulos ahneuden ilmapiiristä, jossa inhimillisyydellä ei ole sijaa.

Nyt oli toisin. Heidi siivoaisi samalla myös oman sielunmaisemansa. Siirtäisi sivuun toisarvoiset ja keskittyisi tärkeimpään: elämään. Vetäisi keuhkot täyteen ja alkaisi hengittää kunnolla.

Memento Respiro – Muista hengittää

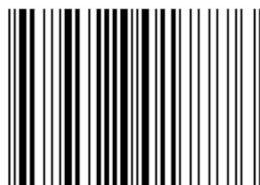
Novellikokoelma siimpiensä kantavuutta kokeilevasta nuoresta, aikuiseksi kasvamisesta, iloista ja peloista, pettymyksistä ja selviytymisestä. Se kertoo uskottomuuden koettelemasta avioliitosta, petollisesta yhtiökumppanista, uudesta rakkaudesta ja seestymisestä elämän kääntyessä ehtoopuolelle.

Novellissa Kuolinsiivous Heidi muisteli miehensä vanhempien kuolinpesän selvitystä. Se oli karmea, niin karmea, ettei Heidi halunnut vastaavaa kokemusta omille lapsilleen.

Nyt oli toisin. Heidi siivoaisi samalla myös oman sielunmaisemansa. Siirtäisi sivuun toisarvoiset ja keskittyisi tärkeimpään: elämään. Vetäisi keuhkot täyteen ja alkaisi hengittää kunnolla.

Ja jos oikein pahalta tuntuu, hän menee Sibeliustaloon ja antaa musiikin hivellä haavaista mieltään tai sujauttaa kotona soittimeen Beethovenin viidennen sinfonian, lohtusinfoniansa.

Se on sävellettyä hyväilyä.

9 789528 017776